

то ни трѣбать,

— Пази Боже, отговорилъ бащата, тѣ не сѣ наши; а чюждото нѣщо ако ще бы и най-малко, пакъ не бива да го зема-
мы тайно за да не изгубимъ благоволе-
ніе Божіе надъ насъ и довѣріето на че-
ловѣцѣтъ.

— А че тука сега никой нема да ны види, казалъ сынѣтъ.

— Наистинѣ, отговорилъ бащата, отъ чловѣцѣтъ никой нѣма да ны види, но види Богъ, който всякъдѣ ся намира. Той ще укори прѣдъ всички нашѣтъ постѣп-
къ, та нито азъ, нито ты щемъ можемъ да получимъ вѣчно блаженство. Това е за испытніѣ на нашѣтъ сиромашіѣ и честность. Знай, сыне мой, че крадецѣтъ краде не да добые, а самъ да ся загуби.

При тѣзи думы влѣзлъ господарѣтъ, който былъ въ другѣтъ стаѣ, и чулъ все-
чко. Той останѣлъ много задоволенъ отъ добрѣтъ постѣпкъ на сиромаша, похва-
лилъ го за честностьтъ му и далъ му толкозъ пары, колкото му были нужны за да си отвори работѣ.
